

of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

A. te ononderbroken tussen 4 december 1999 en 1 mei 2000

In overtreding met artikel 66 lid 1 en 5 en artikel 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 en bekrachtigd door het decreet van 4.3.1997, thans strafbaar gesteld ingevolge de artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153 en 160 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, door het uitvoeren of het instandhouden van werken of hoe dan ook op een onroerend goed

- zijnde een perceel grond,
- gelegen te
- groot 15a 22ca
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

een inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften van de bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van titel II van bovenvermeld decreet of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van het eerste hoofdstuk van titel IV van bovenvermeld decreet, namelijk door volgende inbreuken uitgevoerd en in stand gehouden te hebben:

- bouwen van een garage uit witte metalen profielen, aansluitend aan het woonhuis
- aanleggen van een betonverharding en een weg verhard met grint
- oprichten van een betonplaten muur van 8 m op de achterste perceelgrens
- plaatsen van een houten tuinhuis op 0,85 m van de linker perceelgrens

B. te ononderbroken tussen 30 april 2000 en 30 juli 2002

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het Decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000 en door artikelen 7, 8 en 9 van het Decreet van 4 juni 2003, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein,

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- groot 15a 22ca
- ingeschreven op het kadaster te
- onder
- eigendom van

namelijk door de inbreuken vermeld onder betichting A verder in stand gehouden te hebben.

Gezien de overschrijving van de dagvaarding ten kantore van hypotheekbewaring te dd. 24 augustus 2004, nr.

Gelet op de processtukken;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beide beklaagden in hun middelen van verdediging;

1. Het verzoek tot opschorting van de behandeling van de zaak

Gedaagden menen dat de strafprocedure dient te worden opgeschort.

Er bestaat geen enkele reden om de strafprocedure op te schorten. Gedaagden werden behoorlijk gedagvaard en de dagvaarding werd overgeschreven ten kantore van de hypotheekbewaarder.

De strafbare feiten staan in de dagvaarding gedetailleerd omschreven en de incriminatieperiode is nauwkeurig bepaald.

De rechter is geenszins verplicht rekening te houden met een hangende administratieve of administratief-rechtelijke procedure – enkel de situatie op het ogenblik van de uitspraak telt (zie D’Hooghe, D., “De herstelmaatregelen inzake stedenbouw”, *R.W.*, 1988-89, 1004 en Antwerpen, 9^e. Kamer, 3 november 1999).

De onderhavige vervolging is in casu gebaseerd op de niet-naleving van de vergunningsplicht, zodat dient te worden vastgesteld dat de thans nog lopende administratieve procedure(s) geen rechtstreekse of onrechtstreekse invloed heeft (of hebben) op de strafvervolging, noch op de feiten van de tenlasteleggingen en dat deze procedure(s) de feiten van de tenlasteleggingen niet kunnen rechtvaardigen of verschonen (zie Antwerpen, 9^e. Kamer, 3 november 1999).

Geenszins vormen administratieve of administratief-rechterlijke procedures een wettig beletsel om de strafvordering uit te oefenen of om de zaak ten gronde te behandelen (zie Cass., 11 december 2001, RC985C5-2, *Arr. Cass.* 2001 en Raadsheer in het Hof van Cassatie, “*Gevolgen van de onwettigheid van een administratief besluit. Tegenstelbaarheid. Vernietiging door de Raad van State versus art. 159 GW*”, Belgische Vereniging voor Milieurecht vzw).

Van zodra de rechter de strafbare schuld van de vervolgte personen heeft bepaald en heeft vastgesteld dat de werken tot op heden niet gedekt zijn door een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, is de zaak zowel m.b.t. de straf als het herstel “in staat van wijzen” en dient de rechter onverkort uitspraak te doen. Een hangende administratieve procedure vormt geen wettig beletsel om de zaak ten

Volgens artikel 28 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof moet het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld evenals elk ander rechtscollege dat in dezelfde zaak – dit wil zeggen tussen dezelfde personen en met hetzelfde voorwerp - uitspraak doet voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de prejudiciële vraag is gesteld zich voegen naar het arrest van het Arbitragehof.

Het arrest van het Arbitragehof nr. dd. 22.07.2004 heeft dus slechts een beperkt gezag van gewijsde en is dus in beginsel slechts bindend voor de rechter die de prejudiciële vraag heeft gesteld. Indien het Hof heeft geoordeeld dat een norm strijdig is met de Grondwet dan mag geen rechter die in dezelfde zaak moet oordelen deze norm nog toepassen (zie VELAERS J., *Van Arbitragehof tot Grondwettelijk Hof*, Antwerpen, Maklu Uitgevers, 1990, nr. 540, p. 405).

Er wordt nochtans algemeen aangenomen dat een arrest van het Arbitragehof op een prejudiciële vraag een ruimere werking heeft (zie KRINGS, E., *Beschouwingen over de gevolgen van de door het Arbitragehof gewezen arresten*, R.W., 1985-86, p. 514).

Artikel 26§ 2, al.3.1° van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof schrijft immers voor dat het rechtscollege waarvan de beslissing vatbaar is voor hoger beroep, verzet, voorziening in cassatie of beroep tot vernietiging bij de Raad van State er niet toe gehouden is een prejudiciële vraag te stellen wanneer het Arbitragehof reeds uitspraak heeft gedaan op een vraag of een beroep met hetzelfde onderwerp.

Uit die bepaling moet worden afgeleid – ook al blijkt zulks niet uitdrukkelijk uit de bijzondere wet – dat de rechter die het niet nodig acht het Arbitragehof opnieuw te bevragen gelet op het voorschrift van art. 26 § 2, al. 3, 1°, gebonden is door het arrest dat het Arbitragehof heeft gewezen in de andere zaak met hetzelfde onderwerp (zie VELAERS J. o.c., nr. 541).

Er mag dan ook worden gesteld dat het arrest van het Arbitragehof dat antwoordt op een prejudiciële vraag als een bindend precedent moet worden beschouwd (“*autorité semi-absolue*”)- (zie Rb. Brussel 16 februari 2001, RW, 2002-2003, p. 306).

Uit een en ander volgt dat deze Rechtbank die het Arbitragehof niet opnieuw wil bevragen met een reeds gestelde vraag, zich dient te voegen naar wat het Arbitragehof heeft beslist in het arrest

Gelet op de klaar en duidelijke uitspraak van het Arbitragehof dient derhalve dit artikel (146 – derde lid) in zijn geheel buiten beschouwing te worden gelaten en blijft art. 146 1°, 2°, 3°, 6°, 7° van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening onverkort van toepassing zoals vóór de invoering van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003 en de strafsancie voor de instandhouding van een stedenbouwmisdrijf moet worden toegepast.

* * *

Gelet op de gegevens van het strafonderzoek acht deze Rechtbank de strafbare feiten onder de tenlasteleggingen afdoende naar recht bewezen en staat het vast dat de beklaagden op de vermelde plaats en gedurende de vermelde periode deze strafbare feiten hebben gepleegd, wat trouwens door beklaagden niet wordt betwist.

3. De strafmaat

De strafbare feiten zijn ernstig en dienen derhalve overeenkomstig te worden gesanctioneerd.

De door beklaagden gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt (de wetten) ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren.

De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat gebaat is met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren. Een dergelijke houding getuigt van weinig respect voor de normen in onze samenleving.

De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

Beklaagden hebben een bijzonder materieel voordeel genoten door het plegen van de bewezen verklaarde misdrijven. Uit het strafbundel blijkt dat de wederrechtelijk opgetrokken bouwwerken onder meer hebben gediend als garage voor de vrachtwagens van het bedrijf van eerste en tweede beklaagden. Door aldaar een wederrechtelijke garageruimte op te trekken, kon aanzienlijk bespaard worden .

De strafmaat moet ook met dit wederrechtelijk bekomen economisch voordeel rekening houden.

De opschorting van de uitspraak is derhalve niet passend als maatregel.

Rekening houdend met de ernst van de feiten, het beoogde of bekomen wederrechtelijk economisch voordeel en het strafrechtelijk verleden van de beklaagden is de volgende straf wettig en passend.

Rekening houdend met het strafrechtelijk verleden van beklaagden is de volgende straf wettig en passend.

De beide beklaagden verkeren in de voorwaarden vermeld in art. 8/1 van de wet van 29 juni 1964; men mag vermoeden dat een veroordeling met uitstel, zoals hierna bepaald, een voldoende waarschuwing zal betekenen voor de toekomst;

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK :**

Gelet op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1 en 3 wet 5 maart 1952 gew. door wet van 24.12.1993 en wet 7.02.2003;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 58 K.B. 18 december 1986;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 40, 50, 66 van het strafwetboek;
- 8/1 wet 29/6/1964;
- 66 lid 1 en 5, 68 decreet van 22.10.1996 en decreet van 4.3.1997;
- 1, 2, 99, 146, 147, 148, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 204 Decreet van 18.05.1999 zoals gewijzigd door artt. 16, 36, 38 en 64 Decreet van 26.04.2000 en door artt. 7, 8, 9 Decreet van 4 juni 2003;
- 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000 en wet 30 juni 2000 betreffende de
- invoering van de euro, en de Koninklijke Besluiten van 20 juli 2000 in uitvoering van voormelde wetten; EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro; - EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;

door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

Rechtsprekend op tegenspraak :

Veroordeelt beide beklaagden voor de vermengde tenlasteleggingen A.B. : **ieder:** tot een geldboete van 400 euro verhoogd met 40 deciemmen, hetzij : **2000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 80 dagen ingevolge art. 40 SW.

Veroordeelt beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden: 98,31 EUR en ieder tot een vergoeding van 25 EUR overeenkomstig art. 91 K.B. 28 december 1950 zoals gewijzigd door art. 1 K.B. 23 december 1993 en door KB. 11.12.2001.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de helft van de geldboete uitgesproken lastens elke beklaagde;

Verplicht elke beklaagde tot betaling van een bijdrage van tien euro + 45 deciemmen = telkens 55 euro tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

De herstellvordering :

De herstellvordering is afdoend gemotiveerd en beoogd de goede ruimtelijke ordening.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur- of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijk staat door **het slopen van de garage/werkplaats, de verhardingen - zijnde de betonnen plaat en de grintweg, de betonplaten afsluiting en het tuinhuis.**

Het slopen van een constructie houdt in dat niet enkel de bovenbouw wordt afgebroken, doch tevens de funderingen/vloerplaat worden verwijderd én de bodem in de oorspronkelijke staat wordt hersteld. Bovendien dienen alle afbraakmaterialen afgevoerd te worden.

Het uitvoeren van **aanpassingswerken aan de woning** die erin bestaan de vrijgekomen gevels ingevolge de afbraak van de garage af te werken in dezelfde steen waarin ook de andere gevels zijn afgewerkt.

Bepaalt de termijn van herstel op **zes maanden** beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar -thans Gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur- of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder zijn leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een **dwangsom van vijfhonderd euro (€ 500)** per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 januari 2005.

Aanwezig :

alleenzetelend rechter;

eerste substituut- procureur des Konings;

griffier.